

[Kirsten Madsen]

For så vidt kunne ministeren have ret. Der er bare den ene ting ved det, at når man åbner en samarbejdsaftale til genratificering, så er det ikke kun de artikler, der kommer ind, det handler om. Så handler det om, at man accepterer de nuværende og nugældende artikler i hele den samarbejdsaftale. Når der så er ting, som, hvis vi havde fået et nej, ikke havde ændret sig, så må man efter et ja, hvor man har givet tilsagn til nogle andre lande om nogle andre ting, tage højde for, at de er i samklang med det, man så ratificerer 9 dage efter, at man har ændret de politiske forhold i Danmark gennem Maastricht. Det er det, jeg peger på, og det er det, jeg spørger om om man har undersøgt, og jeg fik også at vide af statsministeren, at det havde man ikke.

Så siger jeg: Hvis man ikke undersøger det nu, så kommer man til at sidde mellem to stole, og så falder man som bekendt ned imellem stolene, og jeg peger bare på et forhold, man ikke har taget højde for hverken i Statsministeriet eller i det nordiske samarbejdsministerium. Det er bare det, jeg gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 310:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft over grundskyldpromillen for landbrugs- og lignende ejendomme).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

De rige har mange glæder, og de fattige har mange børn, og jeg har grundskyldsloven.

Ifølge en del af den aftale, der er indgået mellem landbrugsministeren og landbrugets organisationer om lettelse for landbrugserhvervene, foreslås det i lovforslag nr. L 310 at fastsætte en øvre grænse for den primærkommunale grundskyldpromille i perioden fra 1994 til 1996. Den normale afgrænsning for fastsættelse af den kommunale grundskyldpromille er 6 og 24 promille, og der er således tale om en begrænsning for de kommuner, der har udnyttet mulighederne for at fastsætte en sats i den øverste ende af skalaen.

Kommunernes provenutab foreslås kompenseret over statskassen, nærmere betegnet af landbrugsministeren. Der er således ikke tale om en belastning af de kommunale budgetter.

Af alle landets kommuner vil ordningen berøre ca. 30, og landbrugsministeren foreslås tillagt en bemyndigelse til at fastsætte regler for kompensationen. Da lovændringen skal notificeres, foreslås det logisk nok, at det er indenrigsministeren, der efterfølgende fastsætter en ikrafttrædelsesdato. Der er altså tale om en følgelovgivning efter de aftaler, der er indgået med landbruget, og Socialdemokratiet tilsiger støtte til en hurtig behandling og efterfølgende vedtagelse.

Torben Rechendorff (KF):

Den 25. februar i år fremsatte Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre et forslag om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme og fastsættelse af den kommunale og amtskommunale grundskyldpromille. Det handler lovforslag nr. L 211 om.

I dette forslag illustreres Det Konservative Folkepartis holdning til grundskyldproblematikken i relation til erhvervsejendomme. I det forslag foreslår vi, at grundskylden for erhvervsejendomme afskaffes. Vi foreslår, at amtsrådene selv skal fastsætte størrelsen af den amtskommunale grundskyldpromille inden for et maksimum på 10 promille, og vi foreslår, at den kommunale grundskyld skal udskrives med mindst 6 promille og højst 24 promille.

Om dette forslags betydning for specielt landbruget hedder det i bemærkningerne: